

Rigsdagen, men det var i øvrigt ogsaa en Aarsag til, at jeg ikke nævnede ham ved Navn. Men det var det ærede Flertals Ordfører i 1903—05, som ved første Behandling udtalte sig imod Legemsstraffen, som i Udvalget paa et vist Tidspunkt stillede Forslag om at lade Legemsstraffen gaa ud, men som ikke des mindre, uden at vi i Udvalget kendte det mindste til Omslaget i hans Sind — fordi vi ikke førte Forhandlinger, da Forhandlingerne vare gaaede i Staa — eller til, at han pludselig havde skiftet Standpunkt efter vitterlige Udentingsforhandlinger, som det blev tilstaaet af den daværende Justitsminister, mellem ham og Udvalgets Flertal, hvori vi Mindretalsmedlemmer ikke vare med. Jeg har ikke lagt Skjul paa noget, jeg har nævnt, hvad jeg mener, det kan jeg ikke tage tilbage.

Det ærede Medlem fra Lemvig (Sandbæk) erklærede, at han den Dag i Dag var en Tilhænger af Legemsstraffen. Nuvel, det er en ærlig Sag. Saa staar han, hvor han stod for 5 Aar siden, saa var der ikke Politik i Sagen for ham, saa vil han altsaa nu gaa imod Justitsministerens Forslag. Men jeg maatte gaa ud fra, at naar Ordføreren, som jeg maa formode, paa Flertallets Vegne talte for Lovforslaget, som han gjorde, havde Flertallet i hans Parti i hvert Fald skiftet Standpunkt fra sidst. Det var den Forudsætning, jeg gik ud fra. Jeg ønsker en ganske aaben og ærlig Kamp. De, der staa ved, hvad de gjorde for 5 Aar siden, ville naturligvis stemme imod Justitsministerens Forslag. Jeg, der bekæmpede det, stemmer selvfølgelig nu med største Glæde og Anerkendelse for Lovforslaget.

Justitsministeren (Bilow): Jeg vil kun til det ærede Medlem bemærke, at Klagen ikke kom ind til Ministeriet som en Beklagelse over et straffbart Forhold, men kom ind til Ministeriet som en Hestilling om, hvorvidt den paagældende kunde beholde sin Teaterbevilling, naar han havde opført sig saadan. Ergo var det en Ting, jeg ikke kunde henvise til Politiet, og min Afgørelse var afæsket med udtrykkelig Reservation imod, at Klagen blev brugt til Politiundersøgelse.

R. Nielsen (Ringkøbing Amts 5te Valgkreds): Jeg mener, at det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har ikke Lov til her i Salen at udtale sig i Almindelighed om Afstemningen

ved en tidligere Lejlighed paa en saadan Maade, som han har gjort, uden at sige, hvem han sigter til. Nu har han sigtet en bestemt Mand, men naar han har sigtet en bestemt Mand udenfor dette Ting, maa han ikke udtale sig, saadan som han her har gjort, saa man maatte faa en Følelse af, at der var Medlemmer her, som ikke havde fulgt deres Overbevisning, og det endda et stort Antal tilstedeværende Medlemmer, som vare Medlemmer af Rigsdagen den Gang og ere det endnu.

Borgbjerg: Jeg har ogsaa nævnt den nuværende Landbrugsminister med den Motivering, at han udtrykkelig udtalte, at han fulgte sin saglige Overbevisning, og deraf har jeg sluttet, at den højtærede Landbrugsminister var imod Legemsstraffens Genindførelse, men ikke desto mindre til sidst gik med til Lovforslaget af politiske Grunde. Det har jeg sluttet deraf, og det tillader jeg mig ganske vist at bebrejde et æret Medlem som den højtærede Landbrugsminister.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg sige, at nu fremhævede han det som det afgørende i den omtalte Affære, at det var en Teaterbevilling, det gjaldt. Hvis, siger den højtærede Justitsminister, den paagældende Teaterdirektør havde baaret sig saaledes og saaledes ad, vilde de klagende have at hans Bevilling skulde fratages ham. Men jeg forstaar ikke rettere, end at hvis vedkommende havde baaret sig saadan og saadan ad, burde ikke blot Teaterbevillingen tages fra ham, men saa burde han kriminel forfølges som en ganske almindelig Forbryder. Jeg synes ikke, man kan gøre denne Forskel, jeg synes, de to Ting hænge sammen.

Dinesen: Den Art Tilfælde, at et Medlem her i Tinget ved en Sags tidligere Behandling udtaler sig bestemt imod store og vigtige Enkeltheder og senere stemmer for Loven med de samme Enkeltheder, han har talt imod, foreligger dog af og til, det kan ikke benægtes, og man maa ikke gøre det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) Uret. Et saadant Tilfælde hændte ved Toldlovens Behandling i 1908; da udtalte det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) sig paa det stærkeste imod meget betydningsfulde Bestemmelser deri, men han optraadte desuagtet som Ordfører for den, da Loven blev endelig afgjort.